

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De Ecclesia Monialivm. Cap. XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

fit saltem cubitorum duorum.
Fenestræ præterea oratorij in altum ita
extructæ sint, vt qui foris stat, inde in-
traspicere non possit.

Ianua è regione altaris; fenestra item,
quæ in orbem ducta, instar oculi ex pre-
scripto modo fiat.

Labrum ite aquæ benedictæ forma con-
stituta propè fanuam intus statuatur.

Capellæ maior i adiunctam sacrificiam
habeant, quæ vbi potest, ad meridiem spe-
ctet, amplaque; fit pro oratori magnitudi-
ne, & intructa supellestili, ac cæteris re-
bus, quæ usui sint ad præscriptum.

Ab altera parte quæ Sacrificia respon-
dea t, parvula turricula à parochiali om-
nino dissimilis fieri potest; sin minus,
duępilæ lapideæ in pariete summo iam
præscripta ratione struantur, vbi cam-
pana una tantum sufficiat.

Si oratorium eiusmodi futurum est,
vbi plures Missas eadem penè hora ce-
lebrari oporteat; ab uno & altero item
latere capellæ singulæ paulum à maio-
ri distantes, forma in Ecclesiæ fabrica
præscripta fieri possunt.
Reliquarum etiam partium forma & ra-
tio, quæ ad oratorium pertinere pos-
sunt, sumenda ex ijs, quæ præscripta
sunt in Ecclesiæ fabrica.

DE ORATORIIS IN QUI- bus Missa non celebratur.

Cap. XXXI.

ORATORIA porrò vbi Missæ
sacrum non fit, quæ in vijs extrui-
solent, extruantur non in campis, sed
in via publica; vt iter facientes eorum
locorum prospectu piè commoti, pau-
lulum precando consistant.

In quibus etiam exædificandis via loc-
cus deligatur paulò editior, & à vehicu-
lorū actu aliquanto remotior; quod me-
lius à luto, aquave lutulentia defendatur.
Forma quadrata, vel rotunda, vel alia,
quæ pro loci ratione decentior videa-
tur, ornatæ exædificantur; beneque te-
cta sint, vt sacræ imagines à pluvia in-
tegræ conseruentur.

Opere tectorio foris incrustentur; in-
tus verò politè dealbata, Crucifixi, aut
B. Mariæ Virginis, aut Sancti, Sanctæve

alicuius imagine sacra, aut tabula piè ex
prefia, quæ parieti hæreat, exornentur.
Altare nullum omnino habeant.

Singula fenestellas tres firmiter
clathratas, vnde precandi causa intror-
sum genibus flexis inspiciatur, in parte
anteriori habeant; duas hinc inde ab
ostio, & in valuis tertiam.

Si oratoria angusta sunt, in ipsis valuis
una solum fieri aptè potest.

Valuis, & clae ab ostio muniantur.

Quæ verò oratoria ita angusta sunt,
vt ne ostij quidem valvas intus paten-
tes capiant; ijs nullus ingressus detur;
sed cancellis ligneis ab ostij parte se-
paci possunt, reliqua ædificationis ra-
tione ad præscriptum seruata.

Si verò parieti à lateribus non sepian-
tur, cancellis etiam ligneis ab illis par-
ibus claudantur.

Neque alienum esset longuiriis circum-
sepire, vt equi, iumentave, atque bestie
procui sint.

A rubis & spinis, aliisque id generis
quæ adnasci solent, ab arboribus item,
stirpib. alijsq; eiusmodi arbustis remo-
ta sint; vt ne rami diffusi tecta operiant,
vnde detrimentum ipsis tectis existat.

Et quoniam sacræ imagines, quæ in
exteriori pariete oratori exprimi so-
lent, cum ita exposita sint, luto sordeve
inquinari, vel indecentius iniuriosusve
tractari possunt; ne extrinsecus in ipsis
Oratori parietibus pingantur, aut alio
modo exprimantur, nisi edito loco fiat,
vbi ab omnī labore integræ conseruentur.

DE ECCLESIA MONIALIVM.

Cap. XXXII.

DE MONSTRATA forma alia-
rum ecclesiarum, sequitur instruc-
tio Ecclesia monialium.
Hæc igitur extrui potest, quæ una tan-
tum naui constet; in orientemq; versus
(si pro monasterij situ fieri potest) spectet.
Ampla sit pro situ ratione, tecto fornici-
ato, aut laqueato, cæterisque rebus in-
structa ad præscriptum.

De Altari maiori.

Capella maior nulla in ea insit: sed
paries in transuerso fiat, quo inte-
rior

rior ecclesia, ab exteriori vbi Sacerdos sacrum facit, diuidatur.
Parietis illi in transuersum ducto altare innitatur, in eius medio exadiscatum: quod altitudine, longitudine, & latitudine sit, altari maiori supra prescripta. Gradus in ascensu altaris tres sint, una cum eo quem scabellum constituit: singuli autem gradus forma & modo supra presinito.
Scabellum vero seu bradella, eiusmodi item supra in altaris maioris extructione constituta.

De fenestra in Altari maioris construenda.

EConspectu Altaris in transuerso eo pariete fenestra fiat: vnde moniales Missæ sacrum spectent, & audiant.
Quæ fenestra ita sicut Altare latè patens sit, altè ducta cubitis circiter duobus; cuius ima pars à superficie Altaris pariete altè extracta sit cubito uno cum dimidio.
Munita sit opere clathrato ferreo, eoq; duplice, ac simili, & inter se vncis circiter duodecim distanti.
Vniuersiusque autem clathrati operis cancelli ita tamen compacti sint, vt vnius ab altero internullum sit non amplius vncis tribus: atque ita bene septi, vt vnum ab altero diuelli disiungive nullo modo facilè queat.
Intrinsicus autem valvas habeat pessulo & clave munitas: quæ aut à lateribus aperiantur, aut trochlea, funiculoque tractili sursum ducantur.

Altare concamerato opere contingi poterit, pariete crassiori facto, aut columellis binis, pilisve paululum ab ipso pariete distantibus erectis; quibus opus forniciatum cameratum ve nitatur.
Quæ columellæ ab Altaris vtroque corru distent cubitis duobus.
Si fornix non sit, integrumento ligneo, vel ex panno serico telaye confecto, eoque aptè ornato, quod capocelum vocant, operiatur.

De fenestra ad ysum exponendi vestes sacras.

IN pariete transuerso inter unam & alteram ecclesiam interiecto, à parte

quæ monialium sacrissimæ commodior sit, fenestra fiat, rota aptè constituta, vnde sacra vestes ad Missæ sacri ysum exponantur.

Quæ rota fenestrave è solo pavimenti altè extracta sit tribus circiter cubitis. Hæc ipsa rota eiusmodi sit, vt tota penè sita inhæreat in crassitudine parietis, qui aliquo incrustationis opere crassior propterea fiat.

Munietur valuis ab uno & altero latere: quæ binæ sint; vna ab interiori monialium parte, altera extrinsecus; & ambæ aptè claudantur clavibus.

In huius fenestræ & rotæ structura, sequentur cetera infra communiter prescripta de rotis conficiendis.

De fenestellula ad ysum ministrandæ sacrae Communionis.

AB altera parte Altaris in eodem transuerso pariete, fenestellula alia sculptorio inauratoque opere piè ornata extruatur: vnde monialibus sacra communionis ministretur.

Cuius fenestellula planum æquatè sit, & à pavimento Ecclesiæ altè exadiscatum cubitis duobus, vncis sexdecim. Hæc fenestellula latè pateat extrinsecus cubitum vnum & vncias duodecim, altè extracta cubitum itidem ynum & vncias decem & octo, ita vt in primo asperitu latioris, intrinsicus autem angustioris formæ speciem præseferat.
Tota autem in ipsa parietis crassitudine inerit, quæ cubitalis sit, ita tamen ut intrinsicus à parte monialium, extremi parietis crassitudo ne latior sit vnicis duabus aut tribus.

Intus vero in eo extremo pariete spatiū insit cubito uno: in quo spatio fenestellula altitudine vnciarum octo, latitudine sex fiat: vnde monialibus sacra Eucharistia præbeatur.

In fenestellula à parte interiori valvula ferrea aut æneæ sint politè confectionæ, quæ pessulo & clavæ obsercentur: à parte exteriori valvula paulò maiores, quibus tota fenestellula sepiatur, adiunctis sera, clave, & pessulo.
Sub ipsa fenestellula in pavimento Ecclesiæ parvulum scabellum collocetur,

alti-

alitudine vnciarum octo, quod tapeto sterni possit; ubi stans Sacerdos sacram communionem monialibus ministrat. Hoc autem scabellum modò altius modò humilius extrui poterit, pro statura Sacerdotis ministrantis.

A parte verò interiori ubi moniales sunt, scabellum alterum non minus duobus cubitis ab omni parte patens, ad quod aliquot gradibus ascendatur; extrui poterit; ita ut ibi genibus flexis, illæ facilè fenestellulam vnde sacram communionem sumunt, ore attingant. In ipsis autem fenestellulæ pariete nihil impedimenti subtus ex assibus extretur, quò propius monialis sacramentum sumens ipsi fenestellulæ hæreat.

De fenestra sacrarum reliquiarum.

Fenestra præterea alia fiat, quæ à parte superiori fenestellulæ vnde sacra Eucharistia sumitur, in ecclesia exteriori sit; ubi sacra reliquia si quæ sunt, rete atque ordine recondantur. Quæ fenestra ab interiori parte altitudinis sit vnciarum sexdecim, latitudinis duodecim: munita verò clathris ferreis, adiuncto opere vitreo pellucido, pannoq; serico obducto, & valuis præterea clausis; ita ut sacras reliquias inspicere, nec uero tágere ullo modo queant. A parte verò exteriori, quæ in Ecclesiâ spectat, eiusmodi sit, ubi loculi vascula ve reliquiarum apte collocentur, valvasque habeat bene firmas, feris & perfulis tribus munitas; quæ tribus etiam clauibus, & unaquaque fabrili opere diverso distincta claudantur.

De fenestra sacri olei infirmorum.

In superiori præterea parte fenestræ, ubi rota collocata est, fenestellula p̄ prescriptæ formulæ ratione extratur: in qua sacru oleu infirmoru asseruetur. Hæc verò fenestellula à parte tantu exterioris ecclesiæ pateferi queat, adhibitis firmis valuulis, sera, & clavis. Sin autem nullæ in ea ecclesia reliquiae extra altare asseruandæ sunt: hec in superiori parte fenestra fiat, vnde sacra communio ministratur.

De gradibus Altaris.

Gradu ultimo scabelli Altaris distantes sex cubitis tres alijs gradus, aut plures pro situ ratione, de architecti consilio fiant: per quos ad gremium ecclesiæ descendantur.

Quod aliquanto humilius paumentum erit, ubi altare exedificatum est.

In summo gradu clathra ferrea ad prescriptum suffigantur.

Gradus iij singuli ne altiores sint vnciis octo, ne latiores vigintiquatuor, in transuersumque ecclesiæ ducti; aut tam longe patentes, quantum spatii ostium in clathris ferreis capit.

De Sacristia.

In capite Ecclesiæ paruula Sacristia, cuius ianua intra clathrorum fines sit apte extratur; quæ sacerdotibus sacras vestes exuentibus usui sit.

Qua in edificatione illud caueatur, nè quidquam operis (sive fenestra sit, sive rota, aliudve eiusmodi) fiat, vnde in monasterium monialium prospectus, aut auditus fit.

Idque propterea labrum aquarium, quod in Sacristia exteriori ad usum latronis manuum extratur, nullum omnino tubulum, canalemve habeat, per quem ex interiori monasterij sacristia aquam excipiat, quæ eò aliunde importetur, aut infundatur.

Neve quidquam edificii in superiori parte fiat, quò ipsis monialibus aditus ullo modo esse possit.

Fiat in ea, & oratorium, & altare unum, quod usui sit, cum Sacerdotes sacris vestibus induant, & vasculum prescripta forma ad abluerandas manus, idque ne in pariete inter monasterium & sacristiam interecto; & armarium item, in quo sacra indumenta asseruentur; & aliud præterea nihil.

De capellis.

In monialium Ecclesia capella duæ, una à dextro, altera à sinistro latere fiant, forma præscripta, & exequæ in gremio Ecclesiæ; si ibi ob aliquam causam plures Missas eodem tempore aliquid celebrari necesse est.

De

De fenestra altaris.

C'Autio sit, vt fenestra altaris clathrata ita constituantur, nè inde in viam publicam, præsertim vbi spectacula aguntur, aut multititudinis frequens transitus est, prospici possit.

Cui rei, vt occurratur, atrium parvulum pro foribus ecclesiæ extruendum est: cuius atrij ianua ab aliquo latere sit, quod ipsis foribus ecclesiæ rectâ nō respondeat; aut certè si aliud fieri non possit, ipius ecclesiæ aditus è latere sit: idque architecti iudicio pro situ ratione.

De ecclesia interiori.

Ecclæsiæ interiori vna tantum naūi constet, sine vllis cappellis: paumento vndiq; æquali sit, neque ab villa parte gradibus paulò altior.

Illud item paumentum æquale sit paumento, vbi altare extrinsecus collocatum est.

Illud vbi maximè potest, cauendum est, nè monialium ecclesia interior præpè vias publicas extruatur: quæ si pro situ ratione ex ædificetur aliquando necesse est, nè à pariete, qui ad vias publicas vergit, fenestrae fiant; sed lumen excipiatur à parte quæ monasterium attingit: contraq; fiat in ecclesia exteriori, cuius fenestre non à monasterio, sed à via publica fint.

De turre campanili.

Terris Campanilis ecclesiæ interiori monialium coniuncta esse debet: cuius neq; ostium, neq; fenestra, ac nè rima quidem villa, in ecclesiam extiorem aliqua ex parte spectet.

Altè extruatur pro ecclesiæ ratione, ita tamen, vt humilior, ac depressior exstat, quam structuræ forma modusque postulet.

Primum eius tabulatum fornice benè firma constet: in qua, vel ab aliquo latere inesse potest ostiolum angustum, per quod cùm necesse erit, ad summam turrim ascensus detur: neque aliunde aditus pateat.

At foramina exigua sint, per quæ trahuntur campanarum funes tantum ducantur. Ostiolum verò illud ita compactum sit,

vt claudatur pessulus binis, seris binis, clauibus binis, opere fabrili diuerso. Reliqua superiora tabulata ex materia lignea esse poterunt: lumen excipient ex fenestrulis exiguis, iisdemque clathratis: sumnum verò fenestras, vt moris est habebit.

DE MONASTERIO MONIALIUM. Cap. XXXIII.

Ecclæsiæ monialium adiunctum est illarum monasterium: de quo demum restat, vt instructionem aliquam breui confcribamus.

Primò monasterij huius situs deligatur, qui ex canonis Agathensis cautione, procul vt par est, absit, cum à monachorum regulariumve monasterijs, tum etiam à canonicalibus clericalibus ædibus, ecclesijs collegiatis, à turribus, à mœnijs publicis, propugnaculis, vallo, arce, & à prealtis ædificijs, vnde etiam prospectus intrò esse possit.

Laicali porrò edificio coniunctum, vbi fieri potest, nulla parte sit: sed aliquo interallo disunctum, ac separatum.

Longè item à plateis, emporijs, omni foro, viaq; deniq; qua iumenta, currus, vehicula, aliaq; id generis crebrius agi ducive solent; & à locis item, vbi multitudinis, vel concursatio, vel conuentus, vel iteripitus fit.

Rursus cautio etiam sit, nè eius monasterij positio eligatur in loco abdito, occulto, valdeq; admodum remoto ab hominū frequentia: nè præterea (quod sacra Tridentina Synodus à monasterij monialium ratione alienum censuit) extra urbem, oppidi, alteriusve loci mœnia vlo fane modo.

Loca huius monasterij omnibus partibus absoluti, de quibus infra sigillatim dicemus, hæc sunt, pro vario sru distincta.

Ac primò quidem inferiora.
Atrium Capituli.
Triclinium, quod Refectorium dicunt.
Cella vinaria.
Coquina.
Locus Calefactionis.
Locus vasis aquarij ad manus abluerandas.

Cōc. Agath.
cap. 18.
18. q. 2. Mo-
naft. puell.

Sess. 25. de
regul. & mo-
nial. cap. 5.